

SERFÓZÓ SIMON

Ők

*Nem a Nap,
felcsavart lánggal
kiakasztva az égre,
nem a Hold, csillagok,
nem azok,
hanem a májusi virágok
fákon, bokrokon,
ők világítanak akkora fénnel,
pásztáznak nappal, éjjel,
hogy szétlátok szerte
az égi, földi világon.*

*Ők sugarazzák a fényt.
Ők, a kigyulladt pipacsok,
margaréták, búzavirágok.
Ők fényzórnak,
a rózsák, tulipánok,
hogy nincsenek árnyékok,
homályt
a távolság pókhálós zugaiban se
láttni sehol.*

*Nem a villanyégők,
neonok, reflektorok,
nem azok,
hanem a lobogó jácintok,
ibolyák, nárciszok,
s mind a többiek:
a bodzák, pitypangok,
a fehéren, zölden, kéken, sárgán
világítók,
ők vetítik fénnel tele
a reggelt, nappalt, alkonyatot.
Tőlük fénylenek az egek.
A Nap is tőlük
ragyog.*